

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **Ing. L. M.**, narozena X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 2. 5. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 25. 4. 2023 žalovaná zamítla žádost žalobkyně ze dne 5. 12. 2022 o starobní důchod pro nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení č. 29/2003 Sb. m. s. (dále jen „smlouva o sociálním zabezpečení“), neboť žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění. Námitky žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 2. 5. 2024, které je předmětem soudního přezkumu v této věci.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. V žalobě žalobkyně namítala, že žalovaná nezohlednila všechny získané doby pojištění žalobkyně, přestože jí byly předloženy potřebné důkazy.
3. Žalobkyně uvedla, že žalované doložila pracovní smlouvu se společností ARET - LP - CZ s. r. o. (dále jen „ARET“), z níž vyplývá, že byla zaměstnána od 1. 7. 2001 do 31. 3. 2008 na pozici ředitelky organizace v oblasti financí a kontroly s platem 14 000 Kč měsíčně, stanoveným platovým výměrem ze dne 2. 7. 2001. Krajský soud v Ústí nad Labem sice usnesením ze dne 26. 7. 2006, č. j. 45 K 61/2002-610, vyhlásil na majetek společnosti ARET konkurz, pracovní poměr žalobkyně však trval do 31. 3. 2008, kdy byl ukončen dohodou se správcem konkurzní podstaty. Žalobkyni byl vystaven zápočtový list potvrzující její zaměstnání od 1. 7. 2002 do 31. 3. 2008. Žalobkyně podotkla, že zápis na zápočtovém listu „důchodové pojištění nezhodnoceno“ učinil úředník pobočky Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov a neměl by sloužit jako podklad pro rozhodnutí o přiznání starobního důchodu, případně pro výpočet celkových dob pojištění. Žalobkyně uvedla, že byla účastna důchodového pojištění, neboť byla účastna nemocenského pojištění, což vyplývá z potvrzení o pracovní neschopnosti, a to v období od 6. 9. 2006 do 5. 10. 2007 a od 19. 11. 2007 do 11. 2. 2008. Podle žalobkyně však uvedené doby nebyly započteny do celkové doby pojištění, přestože se dny pracovní neschopnosti mají započítat do doby důchodového pojištění. Případné nezaplacení pojistného ze strany zaměstnavatele nelze podle žalobkyně přičítat k tíži zaměstnance, tedy tím není dotčena její účast na nemocenském a důchodovém pojištění. Proto měla být žalobkyni do celkové doby pojištění započtena doba, po kterou trval její pracovněprávní vztah se společností ARET.
4. Dále žalobkyně nesouhlasila s neuznáním doby pojištění získané na Ukrajině v období od 1. 8. 1983 do 8. 7. 1987, která jí nebyla uznána kvůli sdělení Penzijního fondu Ukrajiny, podle něhož doba zaměstnání získaná mimo území Ukrajiny nebyla započtena do celkové doby zaměstnání v souladu s čl. 3 smlouvy o sociálním zabezpečení. Zdůraznila, že se na ni tato smlouva vztahuje, neboť naplňuje její čl. 3 písm. a) – je občankou Ukrajiny a vztahují se na ni veškeré platné předpisy Ukrajiny v oblasti sociálního zabezpečení. Podle žalobkyně Ukrajina s ohledem na mezinárodní dohody započítává doby zaměstnání získané na území bývalých států Svazu sovětských socialistických republik, a proto by měla Česká republika s ohledem na čl. 14 smlouvy o sociálním zabezpečení uvedené doby pojištění započítané na Ukrajině rovněž započítat. Dále žalobkyně uvedla, že podle zákona Ukrajiny č. No1058-IV ze dne 9. 7. 2003 o sociálním zabezpečení se veškeré doby pojištění do roku 2004 prokazují tzv. pracovní knížkou. Žalobkyně pracovní knížku žalované předložila. Z ní podle žalobkyně vyplývá, že byla v období od 1. 8. 1983 do 8. 7. 1987 zaměstnána. Žalobkyně podotkla, že pokud by doba pojištění za toto období nebyla započtena, jelikož se nejednalo o zaměstnání na území Ukrajiny, ale o zaměstnání podle zákonů Svazu sovětských socialistických republik, vznikla by právní mezera, neboť fakticky by se její odpracovaná léta nemohla započítat podle žádného právního předpisu.
5. Žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v souvislosti s předchozí žádostí žalobkyně o starobní důchod z roku 2018 obdržela od ukrajinského nositele pojištění formulář UA/CZ 001, kterým byla potvrzena doba pojištění žalobkyně od 1. 9. 1975 do 18. 7. 1983, od 8. 9. 1987 do 12. 9. 1988, od 3. 10. 1988 do 10. 7. 1991, od 5. 5. 1992 do 31. 5. 1993 a od 7. 6. 1993 do

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. 7. 1995. V bodu 9.3 ukrajinský nositel pojištění uvedl, že doba zaměstnání, kterou žalobkyně získala mimo území Ukrajiny (vojenský útvar v zahraničí) v době od 1. 8. 1983 do 8. 7. 1987 není započtena do celkové ukrajinské doby zaměstnání v souladu s čl. 2 bodu 3 smlouvy o sociálním zabezpečení. Podle žalované ukrajinský nositel pojištění uvedl, že bývalé vojenské útvary, které se nacházely v zahraničí, byly přímo podřízeny Ministerstvu obrany Svazu sovětských socialistických republik. Pracovní vztahy, které vznikly v těchto vojenských útvarech, se řídily zákoníkem práce Ruské sovětské federativní socialistické republiky. Žalovaná konstatovala, že žalobkyně nesplnila podmínku získání potřebné doby pojištění 35 let, neboť získala pouze 25 let a 50 dnů doby pojištění. Žalovaná připomněla, že smlouva o sociálním zabezpečení vstoupila v platnost dne 1. 4. 2003. K tomuto dni měla žalobkyně trvalý pobyt na území České republiky, a proto se podle čl. 39 odst. 4 smlouvy o sociálním zabezpečení veškeré doby pojištění před tímto datem získané na území Ukrajiny podle ukrajinských právních předpisů, potvrzené ukrajinským nositelem pojištění na příslušném formuláři, považují za české doby pojištění. Podle žalované žalobkyní předložená pracovní knížka slouží toliko jako podklad pro ukrajinského nositele pojištění při hodnocení doby pojištění, nikoli jako samostatný doklad prokazující dobu pojištění při rozhodování žalované. Pokud by jej žalovaná vzala jako relevantní doklad pro posouzení doby pojištění, postupovala by v rozporu se smlouvou o sociálním zabezpečení, neboť pouze ukrajinský nositel pojištění má právo posoudit, zda doby zaměstnání uvedené v pracovní knížce jsou zároveň i dobami pojištění. Jestliže ukrajinský nositel pojištění dobu působení žalobkyně u vojenského útvaru mezi roky 1983 a 1987 nepotvrdil na formuláři UA/CZ 001, nemůže být daná doba zhodnocena pro účely nároku na starobní důchod. Své námitky měla žalobkyně adresovat ukrajinskému nositeli pojištění.

7. K nezhodnocení doby pojištění v souvislosti se zaměstnáním u společnosti ARET žalovaná uvedla, že v její evidenci jsou založeny evidenční listy důchodového pojištění vyhotovené zaměstnavatelem ARET za dobu od roku 2001 do roku 2008. Z uvedeného období byla žalobkyně účastna důchodového pojištění pouze v době od 1. 7. 2001 do 30. 6. 2002 a v době od 1. 1. 2003 do 30. 11. 2003. Navazující evidenční listy za kalendářní roky 2004, 2005, 2006, 2007 a 2008 účast na nemocenském a důchodovém pojištění neprokazují. Žalovaná podotkla, že z výpisu z obchodního rejstříku vyplynulo, že společnost ARET vznikla dne 27. 6. 2001. Členy statutárního orgánu byla žalobkyně a P. M. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 3. 2011 byl zrušen konkurz na majetek společnosti ARET, neboť majetek podstaty nepostačoval k úhradě nákladů konkurzu. K zániku společnosti ARET a funkce žalobkyně jako jednatelky došlo dne 17. 8. 2011. Žalovaná podotkla, že žalobkyně ve funkci jednatelky odpovídala za chod společnosti, řídila ji, zastupovala ve všech záležitostech souvisejících s podnikáním, vykonávala jménem společnosti všechny právní úkony a byla zodpovědná za vedení účetnictví. V uvedeném období pouze v době od 1. 7. 2001 do 30. 6. 2002 a od 1. 1. 2003 do 31. 11. 2003 byla žalobkyně účastna nemocenského a důchodového pojištění. Ve zbývajícím období nebylo odvedeno pojistné, a proto nebylo možné danou dobu považovat za dobu pojištění (§ 11 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění).
8. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Replika žalobkyně

9. V replice žalobkyně podotkla, že v důsledku neuznání sporných dob pojištění jí nebyl přiznán starobní důchod, případně bude v budoucnosti nižší. K období zaměstnání u společnosti ARET, za které nebylo odvedeno pojistné, podotkla, že žalovaná nerozlišuje

mezi zaměstnancem v pracovním poměru a jednatelem společnosti. Uvedla, že žalované předložila pracovní smlouvu a že pracovněprávní vztah potvrdil i správce konkursní podstaty. Neplacení pojistného zaměstnavatelem nemohlo jít k tíži žalobkyně jako zaměstnankyně. Dále konstatovala, že doby pojištění získané na Ukrajině měly být uznány v souladu s pracovní knížkou. Rovněž podotkla, že Ukrajina byla součástí Svazu sovětských socialistických republik a pracovněprávní vztahy z minulých dob jsou ošetřeny mezinárodními smlouvami, z nichž vyplývá, že doby pojištění přebírá stát, jehož občanem žadatel je. Žalobkyně tedy měla být posuzována, jako by byla zaměstnána na území Ukrajiny. Žalobkyně dodala, že své námitky nemohla adresovat ukrajinskému nositeli pojištění, neboť se nejednalo o rozhodnutí ukrajinského orgánu a nežádala o důchod na území Ukrajiny.

Posouzení věci soudem

10. Žaloba není důvodná.
11. Nejprve se soud zabýval námitkou, že žalobkyni měla být pro účely přiznání starobního důchodu započtena jako doba pojištění doba, kdy byla zaměstnána u společnosti ARET (rok 2003 až 2008), bez ohledu na to, zda za ni společnost odvedla pojistné. Žalobkyně rovněž namítala, že byla účastna důchodového pojištění, neboť byla účastna nemocenského pojištění.
12. Soud podotýká, že v časovém období, které žalobkyně požadovala uznat (roky 2003 až 2008), docházelo k drobným úpravám některých níže uvedených ustanovení. Jejich podstata se však během uvedeného období nezměnila, soud proto pro přehlednost níže cituje pouze poslední znění těchto ustanovení.
13. Podle § 28 zákona o důchodovém pojištění platí, že *pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.*
14. Z § 5 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění vyplývá, že *pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni zaměstnanci v pracovním poměru.*
15. Podle § 8 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až t) a v § 5 odst. 4 jsou účastny pojištění podle tohoto zákona, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle zvláštního právního předpisu.*
16. V § 11 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění je doba pojištění po 31. prosinci 1995 definována jako *doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4, za kterou bylo v České republice zaplacené pojistné.*
17. Podle § 11 odst. 2 věty druhé zákona o důchodovém pojištění platí, že *podmínka zaplacení pojistného uvedená v odstavci 1 písm. a) se považuje za splněnou v případě, kdy osoba samostatně výdělečně činná uhradila pravděpodobnou výši pojistného stanovenou rozhodnutím příslušné územní správy sociálního zabezpečení za kalendářní rok, za který nebyl předložen přehled o příjmech a výdajích, v případě, kdy pojistné nebylo zaplacené jen proto, že v kalendářním roce osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) dosáhla stanoveného maximálního vyměřovacího základu pro pojistné, v případě, kdy pojistné nebylo zaplacené proto, že osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) měla nárok na slevu na pojistném z důvodu nároku na výplatu starobního důchodu v plné výši, a v případě, kdy zaměstnavatel pojistné na pojištění neodvedl, ačkoliv byl povinen toto pojistné odvést, pokud se dále nestanoví jinak; zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

právnícká nebo fyzická osoba zaměstnávající pojištěnce v pracovním poměru a dalších pracovních vztazích, nebo k níž je pojištěnec v jiném vztahu zakládajícím účast na pojištění podle tohoto zákona, jakož i organizační složka státu.

18. Z § 4 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů plyne, že *výše pojistného se stanoví procentní sazbou z vyměřovacího základu zjištěného za rozhodné období.* Rozhodným obdobím je podle § 6 odst. 1 citovaného zákona kalendářní měsíc, za který se pojistné platí. Pojistné podle § 1 odst. 1 citovaného zákona zahrnuje mj. pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění.
19. Soud konstatuje, že dobou pojištění je v případě žalobkyně doba, kdy žalobkyně byla zaměstnankyní v pracovním poměru a současně za ni bylo v České republice zapláceno pojistné na důchodové a nemocenské pojištění.
20. V řízení není sporu o tom, že žalobkyně byla v dotčeném období od 1. 12. 2003 do 31. 3. 2008 zaměstnankyní v pracovním poměru u společnosti ARET. Současně není sporné, že společnost za žalobkyni v daném období neodvedla žádné pojistné, což vyplývá i z evidenčních listů důchodového pojištění založených ve správním spisu. Evidenční listy za roky 2004 a 2005 žalobkyně podepsala. Z dotčených evidenčních listů vyplývá, že u žalobkyně nebyl dán vyměřovací základ. Žalobkyně tudíž neměla příjem, ze kterého by odváděla pojistné. Nejednalo se tedy o situaci, kdy zaměstnavatel žalobkyně měl povinnost pojistné odvést, ale pojistné neodvedl, jak namítala žalobkyně. Žalobkyně ani netvrdila, natož aby doložila (např. výplatními páskami či daňovým přiznáním), že jí společnost ARET vyplácela v daném období mzdu, která by tvořila vyměřovací základ pro odvod pojistného, které společnost následně neodvedla. Z obsahu žaloby vyplynulo, že žalobkyně měla za to, že doba pojištění je dána již pouhým trváním pracovního poměru bez ohledu na to, zda měl zaměstnavatel povinnost odvést za žalobkyni pojistné. Takový názor žalobkyně však není správný.
21. Žalobkyně dále tvrdila, že byla účastna důchodového pojištění, neboť byla účastna nemocenského pojištění. Soud podotýká, že je třeba rozlišovat pojmy účasti na důchodovém pojištění a doby pojištění. Žalobkyně byla účastna důchodového pojištění, pokud byla zaměstnancem v pracovním poměru a současně byla účastna nemocenského pojištění. Podle § 2 písm. a) a § 5 písm. a) bod 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů platí, že nemocenského pojištění jsou povinně ze zákona účastni zaměstnanci v pracovním poměru za podmínek stanovených v § 6 téhož zákona (místo výkonu zaměstnání, rozhodný příjem). Splnění uvedených podmínek účastníci řízení nezpochybnili. Ostatně žalobkyni byla předchozí doba zaměstnání u společnosti ARET v letech 2001, 2002 a 2003 započtena jako doba pojištění, a to dokud měla žalobkyně od tohoto zaměstnavatele příjem, který tvořil vyměřovací základ pro odvod pojistného. Soud tedy souhlasí s žalobkyni v tom směru, že byla účastníkem důchodového pojištění. Doby pojištění však v dotčeném období (1. 12. 2003 až 31. 3. 2008) nezískala, neboť za toto období nebylo zapláceno pojistné.
22. Zápis na zápočtovém listu učiněný úředníkem pobočky Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov je pro posouzení dob pojištění žalobkyně nepodstatný, neboť neměl žádný vliv na závěr o neplacení pojistného, tedy nezhodnocení dob pojištění. Soud proto uvedeným námitkám nepřisvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

23. Dále se soud zabýval nesouhlasem žalobkyně s neuznáním doby pojištění za období od 1. 8. 1983 do 8. 7. 1987, kdy byla žalobkyně zaměstnána u vojenského útvaru.
24. Podle čl. 14 smlouvy o sociálním zabezpečení platí, že *závisí-li podle právních předpisů jedné smluvní strany vznik, zachování nebo obnovení nároku na důchod na existenci nebo získání určitých dob pojištění, musí instituce této smluvní strany, v nezbytném rozsahu, přihlídnout i k existenci nebo dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany za podmínky, že se nepřekrývají.*
25. Z čl. 31 odst. 2 věty první část před středníkem smlouvy o sociálním zabezpečení vyplývá, že *instituce si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhé smluvní strany.*
26. Podle čl. 5 odst. 1 sdělení č. 96/2003 Sb. m. s., o správním ujednání k provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení, (dále jen „správní ujednání“) platí, že *potvrzení pro účely provádění článku 14 Smlouvy o dobách pojištění vydává: v České republice – Česká správa sociálního pojištění, nebo instituce uvedené v článku 2 odst. 1 písm. b) tohoto ujednání, na Ukrajině – Penzijní fond Ukrajiny.*
27. Z čl. 5 odst. 2 téhož správního ujednání plyne, že *instituce uvedené v odstavci 1 tohoto článku vystaví rovněž potvrzení o dobách pojištění nezbytné pro aplikaci článku 39 odst. 4 Smlouvy.*
28. Soud nejprve k námitce žalobkyně konstatuje, že smlouva o sociálním zabezpečení se na žalobkyni vztahuje. Ostatně žalobkyni byly na základě smlouvy o sociálním zabezpečení zhodnoceny jiné doby pojištění od roku 1976 do roku 1996, jak je uvedeno v osobním listu důchodového pojištění, který je součástí napadeného rozhodnutí. Podle smlouvy o sociálním zabezpečení bylo postupováno i při posuzování období od 1. 8. 1983 do 8. 7. 1987.
29. Žalovaná si správně rovněž s ohledem na správní ujednání vyžádala potvrzení o získaných dobách pojištění od Penzijního fondu Ukrajiny, který jediný byl kompetentní posoudit získané doby pojištění podle právních předpisů Ukrajiny. Potvrzení o dobách pojištění vydává Penzijní fond Ukrajiny a nebylo na žalované, aby potvrzení získané od Penzijního fondu Ukrajiny zpochybňovala. K obdobným závěrům dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 3. 2009, č. j. 4 Ads 92/2008-95: „*Zhodnocena není pouze doba od 15. 3. 1978 do 11. 8. 1981, která však není potvrzena ukrajinským nositelem pojištění (viz č. 3.12 správního ujednání – číslo 96/2003 Sb. m. s.), jímž je žalovaná vázána.*“
30. V nyní řešené věci ukrajinský nositel pojištění své závěry o neuznání doby pojištění žalobkyně v období od 1. 8. 1983 do 8. 7. 1987 srozumitelně odůvodnil. Uvedené potvrzení bylo v rámci vícero řízení obstaráno hned dvakrát (ze dne 4. 2. 2019 a ze dne 16. 1. 2024) a v obou případech se stejným závěrem a odůvodněním, že uvedená doba se do ukrajinské doby zaměstnání nezapočítává. Žalovaná tedy postupovala v řízení správně, neboť si od Penzijního fondu Ukrajiny vyžádala potvrzení o dobách pojištění a rozhodla v souladu s jeho obsahem. Soud souhlasí se žalovanou, že nebyla oprávněna k tomu, aby sama hodnotila s ohledem na pracovní knížku žalobkyně získané doby pojištění podle právních předpisů Ukrajiny. Soud uvedené námitce nepřisvědčil.
31. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování překladem pracovní knížky žalobkyně pro nadbytečnost, neboť zhodnocení získaných dob pojištění závazně provedl ukrajinský nositel pojištění. Soud rovněž neprovedl dokazování průkazy o trvání pracovní neschopnosti, zápočtovým listem, rozvázáním pracovního poměru dohodou, pracovní smlouvou a výměrem platového zařazení, neboť skutečnosti dokládané uvedenými listinami nebyly v řízení sporné. Soud neprovedl dokazování evidenčními listy důchodového pojištění

ani osobním listem důchodového pojištění, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu.

32. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. července 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce